

Lubomír Stanček

Všetci sme pozvaní k apoštolátu

(Lk 10,1-12.17-20)

Viete, podľa čoho poznáme, že farnosť je živá? Nezávisí to len od počtu prítomných v kostole, počtu omší vo farnosti, počtu vyslužených sviatostí, ale aj od toho, v akom stave sú cirkevné objekty, či vo farnosti je cirkevná škola, kedy boli vo farnosti naposledy misie, či sú z farnosti duchovné povolania, ako sa angažuje kňaz... Toto všetko hovorí o niečom. Živá farnosť je tá, v ktorej sa ty, ja, my primerane a aktívne angažujeme za spásu svojej duše i iných z farnosti.

O tom nás informuje poznámka evanjelistu sv. Lukáša: „Pán si vyvolil iných sedemdesiatich dvoch a po dvoch ich poslal pred sebou do každého mesta a na každé miesto, kam sa sám chystal ísť. A povedal im: „Žatva je veľká, ale robotníkov málo. Preto proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu! Chodte“ (Lk 10,1-3)!

Ježišova misia – poslanie sa blíži k vrcholu. Ježiš vyslal Dvanástich, obdaroval ich svojou silou a mocou, poslal ich hlásať Božie kráľovstvo. Dal im inštrukcie, čo si nemajú so sebou brať a ako si majú v činnosti počínať (porov. Lk 9,1-6). Dvanásť apoštolov je poslaných k dvanástim kmeňom Izraela. Druhá, početnejšia skupina, sedemdesiat dvaja, predstavujú podľa Septuaginty všetky národy sveta. Ježišova cesta do Jeruzalema, kde sa má uskutočniť vyvrcholenie jeho poslania. V tejto druhej skupine je vyjadrené, že Ježiš neprišiel vykúpiť len židovský národ, ale celý svet, teda ide o univerzalizmus spásy (porov. Gn 10,1-32). Všetkým ľuďom sa má ohlásiť spása. Táto činnosť nie je jednorazová. Je to záležitosť každej doby, každého národa, všetkých ľudí až do konca čias, druhého príchodu Krista na svet. Činnosť ohlasovania radostnej zvesti evanjelia Ježiš prirovnáva k žatve. Počas žatvy sú vítané každé ruky, každý človek. Ježiš hovorí ešte o ďalšej vážnej veci, že pri misijnej činnosti nikdy nebude dostatok robotníkov: „Žatva je veľká, ale robotníkov málo“ (Lk 10,1-3). Nebolo by správne v týchto slovách vidieť len počet kňazov. Ježiš hovorí o všetkých, ktorí prijímú krst, pretože ním dostávajú nielen práva, ale aj povinnosti.

V Ježišovi prišlo medzi nás Božie kráľovstvo a on prináša seba ako dar ľudstvu, a tento dar potrebuje robotníkov, ktorí ho vo svojej dobe budú rozdávať svojim bratom a sestram. Ježišove slová: „Preto proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu! Chodte!“ (Lk 10,1-3), hovoria, že všetka naša činnosť, ako sú sv. omše, kázne, pristupovanie ku sviatostiam... majú svoj základ a zmysel len vtedy, keď v nás pripravujú cestu Ježišovi a my osobne máme spoluúčasť na žatve. Všetko, čo by nespĺňalo toto kritérium, nech by to bola akákoľvek aktívna činnosť, vonkajšia angažovanosť, keby sme to nerobili pre Krista, s Kristom a v

Kristovi, nespĺnilo by to, čo od nás Ježiš právom žiada, očakáva, nech by sme aj život položili.

Ježiš dáva pokyny, čím sa apoštolát má vyznačovať. Priniesť pravý pokoj. Kto bude plniť takto svoju misiu, má právo na primerané zaopatrenie. „Robotník si zaslúži svoju mzdu“ (Lk 10,7). Apoštol Krista musí rešpektovať slobodu tých, ktorým prináša evanjelium. Keď posolstvo neprijmú, majú primerane dať najavo svoje rozhorčenie. „Striasame na vás aj prach, čo sa nám vo vašom meste prilepil na nohy. Ale vedzte, že sa priblížilo Božie kráľovstvo“ (Lk 10,11). Činnosť svedkov evanjelia nikdy nebude ľahká a jednoduchá. Ježiš to predpovedá o činnosti satana: „Videl som satana padať z neba ako blesk“ (Lk 10,18).

Každý má svoje miesto v Cirkvi. Treba ho prijať, zhostiť sa ho, uskutočniť svoju misiu. Jeden patrí medzi Dvanástich, iný medzi tých sedemdesiatich dvoch, ale každý má svoje určené miesto, čas, stav. Aj bez nás môže byť žatva evanjelizácie, aj bez nás sa svet dozvie o Kristovi. Naša spása je zviazaná s našou osobnou zaangažovanosťou. Cirkev to nie sú len kňazi, ale i laici, čiže všetci pokrstení, ktorí nie sú v hierarchii Cirkvi. Kňaz má svoju určenú a nezastupiteľnú úlohu v Cirkvi. Kňaz má primerane dať priateľ aj laickým bratom a sestram. Svätý otec Ján Pavol II. v apoštolskej exhortácii Christifideles laici o povolaniach a poslaní laikov pripomína, aby sme nezasahovali do činnosti toho druhého, ale kňaz aby si robil to, čo ako kňaz robiť má, a rovnako aby sa laikom nebránilo robiť to čo majú, a aby sa nedišpenzovali od svojich povinností.

Aké je krásne zomrieť pripravený na stretnutie s Bohom – Sudcom, keď sme splnili svoju misiu. Čo viac by sme si mohli priať. A práve preto, nech náš život je aj výzvou iným: zobrať štafetu svojej misie, brata, kňaza, muža, otca, manžela, sestry, ženy, manželky, matky. My sme prijali misijné poslanie od tých, ktorí dostali odmenu proroka, vyznávača, panny či nekrvavého mučeníka. Vieme, že s nami Cirkev rastie i padá. Kvitne i schne. Teší sa priazni u Boha i u ľudí, a rovnako vyvoláva smútok našim zlým prístupom k povinnostiam. Svet je stále žatvou. Svet je stále pohanský. Dnes nie sú oveľa menej potrební kňazi a veriaci laici ako kedykoľvek v minulosti. Dnes svet hádam viac ako predtým potrebuje nové povolania tak do duchovného stavu, ale aj povolania k rodičovstvu. Svet je aj naším pričinením lepším či horším. Uvedomujeme si, že sme chrámom Ducha Svätého, stvorení na Boží obraz... Dnešný svet túži po „Homo Dei“ – „Človeku Božom“. Chceme takým človekom byť, pre Krista a svojich bratov a sestry žiť. Svet potrebuje svätých kňazov i laikov. Teda i odvážnych, obetavých, spofahlivých, ktorí vedia priložiť ruku k dielu, ktorí svojím životom často bez slov, bez túžby, aby si to iní všimli, budú znamením živej farnosti, živej Cirkvi...

Stanislav Dospevsky (1823-1878)
Cyril a Metodius

*Nech budú naši synovia mladí,
nech budú ako pestované štepy.
Nech naše dcéry ako stĺpy budú,
ach, ako krásne stĺpy chrámové!*

*Nech budú plné naše sýpky,
vydajúc hojnú zásobu.
A rozmnožia sa naše ovce
po stráňach našich
na desiatky tisíc,
nech plodný je náš dobytok.
Nech v našich uliciach
nieť náreku,
nieť nehody a hynutia.*

*Šťastný ľud,
ktorému taktó sa vodi.
Šťastný ľud,
ktorému Bohom je Pán.*

*Vyvyšovať Ťa budem,
Bože, Ty môj kráľ,
na večné veky sláviť Tvoje meno!
Vyvyšovať Ťa budem každý deň,
na večné veky sláviť Tvoje meno.*

*Veľký je Hospodin
a veľkej chvály hoden,
na Jeho veľkosť slovo slabé je.
Nech pokolenie pokoleniu chváli
Tvoje diela a skutky veľké!
O Tvojej velebe
chcem premýšľať,
o Tvojich zázračných činoch.
Hovoriť budú
o sile Tvojich skutkov,
ja sám
im budem o nich rozprávať.
Nech ohlasujú Tvoju dobrotu
a spravodlivosť Tvoja
nech ich teší.*

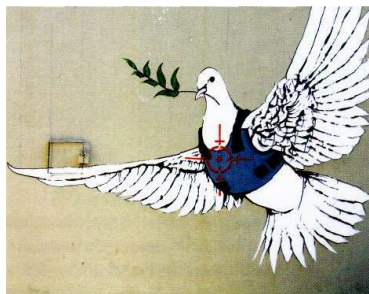
Štvrtá kniha Zalmov. „Prebásnil Milan Rúfus“

Ako často mám odpustiť svojmu blížnemu?

(Mt 18,21-35)

„Pane, ako často mám odpustiť svojmu blížnemu, keď sa proti mne previní... „Zlý sluha! Všetok dlh som ti odpustil, pretože si ma prosil. Či si sa teda nemal aj ty zľutovať nad svojim spolu sluhom...?.. Tak i môj Otec nebesky..“

„Pane, ako často mám odpustiť svojmu blížnemu?“ „Tak často, ako ty potrebuješ moje odpustenie.“ Stále... Boh nemá zo svojej strany problém odpustiť akokoľvek veľký dlh. Má problém preraziť pancier nášho srdca, skameneného neodpustením voči blížnym. Všímať si nepravosti druhých a živiť v sebe pocit krivdy k ničomu nevedie. Zamoruje vnútro a bráni vidieť, v čom som ja dlžníkom voči Bohu a vinníkom voči ľuďom. Ježiš nás učí zabúdať na dobro, ktoré sme preukázali a pamätať na to, ktoré sme dostali. Dnes nás učí, že podobne treba zabúdať na zlo, ktorého sa druhí dopustili voči nám, ale pamätať na odpustenie, ktoré nám daroval Boh. Len vtedy nás môže od zla naozaj očistiť a oslobodiť. Taký postoj spúšťa špirálu vďaky a ochoty odpúšťať... Voči Pánovi chýbime a zlyhávame stále. Stále sme priam bytostne závislí od jeho milosrdenstva, odpustenia a pomoci. Prvá časť podobnosti sa teda napĺňa doslova, aj v mojom prípade, denne. Je však podmienená aj druhou: aby som ja podobne odpúšťal blížnym. Je to akoby ratifikácia Božieho rozhodnutia odpustiť mne. Tak, ako ja stále niečím „vytváram“ potrebu Božieho odpustenia, nie menej sa pričíňujú aj blížni okolo, aby som im ja mal čo odpúšťať.

Mons.Marián Gavenda „Jednohubky“

V stredu bude mimoriadne vo Vištuku sv.omša o 17:00. Potom bude v Štefanovej o 18:00.

Slávnosť sv. Cyrila a Metoda:

Slávnosť slovanských vierozvestov sv. Cyrila a Metoda slávime v utorok 5. júla. Nie je to prikázaný sviatok. Veľmi odporúčam účasť na sv. omši. Prosme o silu viery pre nás všetkých.

Sväté omše budeme sláviť tak ako v nedeľu.

Zbierka na dobročinné ciele Svätého Otca:

Vyzbierali sme 435 eur. Nech vám Pán odmení vašu štedrosť.

Všetkým vám prajem Božie požehnanie a ochranu na cestách na prázdniny a dovolenky. Dobré si odpočívame, pozorujeme krásy prírody a nezabudnime, aby sme pri oddychu tela, posilňovali i našu dušu.

Daj sa im poznať

Neste si vzájomne bremená, a tak naplníte Kristov zákon (Gal 6, 2).

Každú chvíľu sa na mňa niekto obracia s prosbou o pomoc v chúlостivej situácii. Niečo z toho sa dá ľudskými silami vyriešiť jednoducho, niečo s problémami a mnohé vôbec nie. V takýchto prípadoch vyslovujem ľútosť nad svojou bezmocnosťou a ponúkam modlitbu, bez toho, aby som vedela, či dotyčný človek v Boha verí, alebo nie. V každom prípade dôveruje aspoň mne a to je zaväzujúce.

Pane,

veľmi ťa prosím, ujmí sa všetkých, ktorí - neviem prečo - v neriešiteľných situáciách obracajú sa s prosbou o pomoc na mňa namiesto toho, aby sa obrátili rovno na teba. Možno sa ti boja ukázať na oči, pretože nemajú čisté svedomie. Zrejme majú o tebe skreslenú predstavu a vôbec netušia, kto skutočne si. Domnievajú sa, že si kdesi ďaleko, nedostupný a prísny, a nikto im nepovedal, že si stále po ich boku, v ich radoostiach aj starostiach. Takýchto ľudí je toľko, že som už dávno stratila prehľad, ale ty ich mená i bolesti poznáš. Ujmí sa ich, ukáž im svoje rany, pritiahni si ich na svoje prebodnuté srdce a pevne ich objím. A daj sa im poznať.

Marie Svatošová „Tvkadlom viery“

Sväté omše v 14. týždni Cezročného obdobia - (C)

4.VII. pondelok *Nebude*

5.VII. utorok *Svätý Cyril a Metod - Slávnosť*

08:00 *Na úmysel otca arcibiskupa*

Lektori: Blahová M., Jurčovičová M.

11:00 *Za farníkov*

Lektori: Kosnáčová T., Radakovičová J.

6.VII. streda

17:00 *Za Ľ Antona a Apolóniu Ochabových*

7.VII. štvrtok *Prvý štvrtok*

18:00 *Za Ľ Jozefa a Annu Radakovičových a za ťa*

8.VII. piatok

18:00 *Za Ľ Veroniku Kaššákovú (1. mesiac od smrti)*

9.VII. sobota *Nebude*

Upratovanie kostola: 354 - 387

10.VII. Pätnásta nedeľa Cezročného obdobia - C

08:00 *Za Ľ Štefana Lošonského (1. výročie)*

Lektori: Blahová M., Jurčovičová M.

11:00 *Za farníkov*

Lektori: Kosnáčová T., Setnická G.

14:00 *Posvätný ruženec, litánie*

Liturgický kalendár

4.VII. pondelok Sv. Alžbeta Portugalská - **ESp**

5.VII. utorok Sv. Cyril a Metod, Slovanskí vierozvestovia - **Slávnosť**

6.VII. streda Sv. Mária Goretti, panna a mučenica - **ESp**

7.VII. štvrtok Sv. Antom Mária Zaccaria, kňaz - **ESp**

8.VII. piatok Sv. Akvila a Priska, maželia, pomocníci sv. Pavla

9.VII. sobota Sv. Zha Rong, kňaz a spol., mučeníci - **ESp**

Návrat z Egypta

„Po Herodesovej smrti sa Pánov anjel zjavil vo sne Jozefovi v Egypte a povedal mu: ‚Vstaň, vezmi so sebou dieťa i jeho matku a chod' do izraelskej krajiny. Tí, čo striehli na život dieťaťa už pomreli. On vstal, vzal dieťa i jeho matku a vrátil sa do izraelskej krajiny“ (Mt 2,19-21).

I. Duša moja, rozjímaj o tom, ako sa po Herodesovej smrti svätému Jozefovi vo sne zjavil Pánov anjel a povedal mu:

„Vstaň, vezmi so sebou dieťa i jeho matku a chod' do izraelskej krajiny.“

Uvažuj o tom, ako sa Boh správa k tým, ktorých miluje. Bez predchádzajúceho upozornenia k nim v noci prichádza Pánov anjel a hovorí im, čo majú urobiť. Svätá rodina má teraz opustiť Egypt podobne, ako prv odišla z Betlehema. A svätý Jozef aj teraz berie dieťa Ježiša a jeho matku a bez váhania sa vydáva na cestu.

Všimni si, ako dokonale Svätá rodina poslúcha Božiu vôľu a Božie príkazy: robí to bez otáľania a bez strachu o vlastné pohodlie. Riadi sa podľa Božích vnuknutí, neľaká sa strastí putovania, ale odhodlane sa pešo vydáva na namáhavú cestu.

Duša moja, nauč sa, ako máš kráčať po ceste kresťanskej dokonalosti, počúvať Božie vnuknutia a spoliehať sa iba na Božiu prozreteľnosť. Chci iba to, čo chce Boh.

Pozri, ako sa treba zrieknuť svojej vôle a ľudského zmýšľania. Ak chceš nasledovať Ježiša a Pannu Máriu, nemôžeš konať iba podľa prirodzených pohnútok, ale musíš prekročiť svoje zmysly a chůtky. Zatiaľ do Božej vôle primiešavaš svoju vôľu a svoje chůtky.

Neboj sa urobiť zmenu!

II. Duša moja, vykroč na túto cestu spolu s Ježišom a Máriou. Vyjdi z Egypta seba samej, opusť Egypt svojich zlých náklonností, vášní a zlovykov. Zriekni sa seba a stvorení a ži na tomto svete ako pútnička, ktorá ide za Ježišom a učí sa v jeho škole kresťanskej dokonalosti. Pozri, ako Matka lásky a svätý Jozef nasledujú Ježiša. Idú všade tam, kde ich vedie láska - ich Ježiš, a prijímajú jeho pokoru, chudobu a skrytosť. Spolu s ním, hoci je ešte iba dieťa, znášajú ľudské pohrdanie a prenasledovanie. Pozri, ako skrýva svoje božstvo pod závojom detskej slabosti. Hoci je najbohatší, vyberá si chudobu, a hoci je všemocný, uteká, akoby bol slabý. Miluje svoj ponížený a chudobný stav viac než nekonečné poklady svojho božstva.

S obdivom hľad' na toto Srdce, ktoré horí láskou. Opýtaj sa ho, prečo sa takto prestrojil, prečo sa zahalil do poníženosti, a dozvieš sa, že ti chce opäť darovať nebeské kráľovstvo, ktoré si stratila. Stal sa chudobným, aby si ty mohla vlastniť nebeské bohatstvo. Ponížil sa a prijal potupu, aby si ty mohla vystúpiť do nebeských výšin. Nemyslí na svoju námahu a bolesť, ba vôbec nemyslí na seba, pretože je zamilovaný do tvojho srdca. Jediné, čo chce, je milovať

Ťa, spasiť Ťa a dať ti svoje bohatstvo. Zoblíkol sa, aby zaodel teba. Ponížil sa, aby získal tvoje srdce. Zostúpil z neba a stal sa pútnikom, pretože Ťa miluje až do krajnosti.

A čo ty, na čo myslíš, čo robíš? Prečo si tak málo ceníš jeho nesmiernu lásku?

Mária Celesta Crostarosa „Meditácie..“

Stretnutia

„... kto je pre nás Kristus...“

Kresťanstvo bolo v našom prostredí za dlhé stáročia takou samozrejmosťou ako škola, školy. Spolu so šlabikárom, čítankou sme dostávali aj katechizmus a s prvými básničkami a rozprávkami sme sa učili modliť a rozprávať biblické príbehy. Všetci a všetci rovnako, ale tak ako v škole sa po povinnej základnej a strednej škole rozdelíme na tých, ktorí odídu hneď do života a na tých, ktorí potom už dobrovoľne pokračujú na vysokých školách, aby to, čo sa predtým len naučili, teraz už aj naozaj porozumeli. Tak je to nejak aj v kresťanstve.

Niektorí si ho zachovávajú ako peknú tradíciu, ktorá ich sprevádza a nesie životom, iní sa s ním musia už kriticky vyrovnávať, aby mu lepšie rozumeli. To však nie je ľahké. Vyžaduje si to veľa času. V dejinách tento proces trvá aj niekoľko storočí.

A tak sa aj my viac ako v minulosti stretávame s otázkami: Čo je pre nás kresťanstvo? Kto je pre nás Kristus? A len s námahou a pomaly sa nám rodí odpoveď.

V jedno letné popoludnie mi vo farskom byte zazvonil telefón. Na druhom konci sa ozval muž. Predstavil sa mi a predostrel svoju prosbu. Hovoril, že sa im so svojou manželkou blíži dvadsiate piate výročie svadby a pri tejto príležitosti by jej rád venoval darček - obnovenie manželského sľubu a požehnanie v kostole do ďalších spoločných rokov. Odchádzal síce ešte na služobnú cestu do zahraničia, a že po šťastnom návrate sa ohlásí.

Zaskočilo, prekvapilo i potešilo ma to. Po nejakom čase sa znova ohlásil a dohodli sme sa na spoločnom stretnutí. Vtedy som sa dozvedel, že sa s manželkou spoznali v spoločnom krúžku na chemickej fakulte. Potom sa zobrali. On pochádza z Martina, ona z Dunajskej Stredy. Žijú v Bratislave. On je slovenskej národnosti, ona maďarskej. Nikdy ani medzi nimi, ani ich rodinami neboli žiadne spory, hádky, nenávisť. On pokrstený, ona praktická katolíčka. Jeho viac zaujímal sekulárny svet, ju náboženský.

Keď v roku 1996 začali podnikať, chvíľami mali pocit, že sa v tom marazme spoločnosti zadusia. A tak v jedno nedeľné ráno len tak ladil na rádiu stanice a započul hlas, ktorý hovoril o duchovných hodnotách, o človeku, o duši, o zmysle života... Nechcel tomu veriť, že v komerčnom rádiu je priestor aj pre takúto reč. Potom pravidelne počúvali „nedeľné zamyslenia“.

V prvý septembrový deň bola v kostole pekná slávnosť. Manželia prišli v sprievode svojich detí, syna a dvoch dcér. Dospelé „deti“ pekne zahrli a zaspievali svojim rodičom.

A ja som sa v tej chvíli cítil veľmi obdarovaný zo stretnutia s ľudským Krásnym, Čistotou, Krehkosťou, Nehou...

Ďakujem.

Ján Sucháň „Otče náš“

Symfónia letovej formácie sťahovavých vtákov

Pri pozorovaní krdla sťahovavých vtákov premiestňujúceho sa z hniezdiska na zimovisko neraz od údivu stratím reč. Podchvíľou letia jedince natisnuté na seba v kľbku. Tento tesný útvar sa neskôr rozvinie a rozťahne do podlhovastého obrazca, ktorý sa vlní a nápadne mi pripomína veľkého letiaceho plazu. Chvíľu jedince v krdli ukazujú hnedasté chrbty, potom sa otočia horeznačky a celý letový útvar zasvieti nádhernou bielobou spodných častí tiel operencov.

Obdivujem fascinujúcu letovú formáciu týchto Božích stvorení a úchvatnú koordináciu pohybu jedincov, ktoré do seba nikdy nenarazia. Pripadá mi to, akoby sťahovavé vtáky predvádzali premiéru bezchybnej finálnej podoby umeleckého programu, zvaného letecká šou, ktorú museli spoločne celé dni niekde krvopotne pod vedením mimoriadne skúseného a náročného trénera nespočetne ráz nacvičovať, aby mohli bez trémy a čo i len malého zaváhania triumfálne vystúpiť so svojim fascinujúcim vzdušným estrádnym predstavením pred početným a vzácnym diváckym publikom.

Vo vysoko zosúladenom poriadku a pohybe sa celá letová jednotka každoročne premiestňuje medzi hniezdiskom a zimoviskom, ktoré sú od seba vzdialené nezriedka tisícky kilometrov. Vzájomná koordinácia jedincov v krdli je priam zázračná a veru hodná nášho obdivu.

Prírodovedcov už od nepamäti udivovala nielen schopnosť dokonalej orientácie operencov pri sťahovaní sa z hniezdísk na zimoviská na jeseň a pri spätnom návrate na jar, ale aj variabilné geometrické formácie, v ktorých sa sťahovavé vtáky premiestňujú medzi domovom a dovolenkovými destináciami. Počas jarných a jesenných leteckých dní predvádzajú migrujúce operence na nebeskom javisku úžasné divadelné predstavenia. Na oblohe v týchto ročných obdobiach dňom i nocou defilujú najrozmanitejšie obrazce. Veľkolepá nebeská šou v podaní sťahovavých vtákov patrí k najúžasnejším prírodným úkazom, aké nám Stvoriteľ umožňuje vzhliadnuť z pozemského hľadiska zemegule.

Miroslav Saniga „Zrkadlenie Stvoriteľa v prírode“

„Počas života je lepšie zodrať sa v láskyplnej činnosti, ako zhrdzavieť v nečinnej lenivosti.“

*„Spomienky na minulé a obavy z budúceho sa bijú o našu prítomnosť. Ježiš spomienky uzdravuje milosrdenstvom, obavy prísľubom: **Som prítomný.**“*

„Čím menej je človek vnútorne naozaj presvedčený o svojom názore, tým viac ho presadzuje silou hlasu namiesto sily argumentov.“

Mons Jozef Haľko

Deň vysvedčení

Vysvedčenia sprevádzajú náš život. Dni rozdávania vysvedčení mnohým prinášajú radosť a odmenu v rôznej forme, pre niekoho sú však vysvedčenia zväčša nepríjemnými a ťažkými dokumentmi.

Pred sebou mám smutnú štatistiku, v ktorej sa uvádza, že počet samovrážd v Nemecku prekračuje počet dopravných smrteľných nehôd. Napríklad roku 1991 to bolo asi 11 000 mŕtvych a vyše 14 000 samovrážd. Medzi nimi sú, žiaľ, každoročne žiaci a študenti, ktorí sa neodvážia so svojim vysvedčením prísť domov, ktorí už nevedia žiť so zlyhaním a so sklamanými očakávaniami.

Prečo maturant uprostred písomnej skúšky vstáva, ide von a hodí sa o chvíľu pod vlaky? Prečo sa 9-ročný žiak nevráti v tento deň zo školy domov, uteká preč, kým ho po niekoľkých dňoch nenájdu úplne vyčerpaného? Prečo musia slúžiť v Nemecku pracovníci Linky dôvery a Zväzu ochrany dieťaťa nadčasy v dňoch rozdávania vysvedčení, aby pozvali detské a mládežnícke duševné trosky na rozhovory? Aby si nič nespravili? Aby neutiekli?

A skoro všetci rodičia si myslia: moje dieťa to neurobí. A práve ich postoj tu hrá dôležitú rolu. Tieto problémy sa vo veľkej miere vyskytujú, žiaľ, oveľa častejšie aj u nás.

Najskôr azda treba uistiť vás, milí chlapi a dievčatá, že vás vaši rodičia majú oveľa radšej, ako vám to ukazujú, a vlastne nie sú sklamaní z vás, keď ste slabí v škole - sú sklamaní zo seba. Ale je ťažké to priznať.

Aj vaši učitelia sú iní ako povest' o nich. Keby ste ich raz tak zažili v zborovni. Nespoznal som ešte žiadneho, kto by chcel za každú cenu svojho žiaka potopiť. S učiteľmi sa dá hovoriť, pravda, radšej nie pred triedou, ale medzi štyrmi očami. Čím lepšie vás učiteľ pozná a vie, čo vás teší a z čoho máte strach, čo robíte mimo školy, tým lepšie vám rozumie. Hovorte s učiteľmi! Iste, aj medzi nimi sú tvrdohlavci, ale verte mi, dáva to nervom zaberať vyučovať 25 žiakov, ktorí sa správajú tak, akoby išli už pozajtra do dôchodku a tak či tak všetko vedeli.

Je to zlý pocit zlyhať. Rodičia majú o vás svoje predstavy. Chcú z vás mať génirov. Avšak mnohí schovávajú pred vami svoje vysvedčenia, lebo by sa museli červenať. Azda nič nepočuli o tom, že mnohé danosti sú aj dedičné?! Ak ste urobili všetko, čo bolo vo vašich silách, buďte spokojní. Boh má oveľa väčšie pochopenie pre vaše známky a hádam aj celkom inú predstavu o vás.

Štvorka na vysvedčení, opakovanie ročníka nie je životnou tragédiou. Myslíte si, že vaši rodičia a vaši učitelia prišli bez prekážky tam, kde sú teraz? To všetko nie je dôvod utekať zo života! Čo všetko ešte leží pred vami: priateľstvá a láska, krásna života. Boh si ešte vymyslel kopu vecí pre váš život. Nedajte si vyhovoriť svoje dary a sny.

Ježiš povedal svojim žiakom - apoštolom, ktorí sa orientovali na kariéru: Poslední budú prvými. Táto nebeská miera má aj na zemi svoju platnosť. K tomu však treba aj trpezlivosť, trpezlivosť aj so sebou samým. Hovorte však o týchto problémoch s rodičmi, učiteľmi, s kňazmi, ale vo svojej modlitbe aj s Pánom Bohom.

Čím ste a akú máte cenu, to neurčujú školské vysvedčenia a maturita. To platí pre dobré aj zlé vysvedčenia. Želám vám, najmä v dňoch vysvedčení, veľa ľudí, ktorí vás chápu.

Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku